

22. Feb. 1847

FAKTA

Dato:
22. Feb. 1847

Sidetæl:
Dagbog D, side 35

Dagbogens placering:
Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:
Ettore Rocca (red.): "Dagbog 9.
december 1846 - 15. april 1846" i
Bente Bramming, Hans Edvard
Nørregård-Nielsen og Ettore Rocca:
Længsel. Lundbye og Kierkegaard,
Århus 2013, s. 231; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye – Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 486

TRANSSKRIFTION

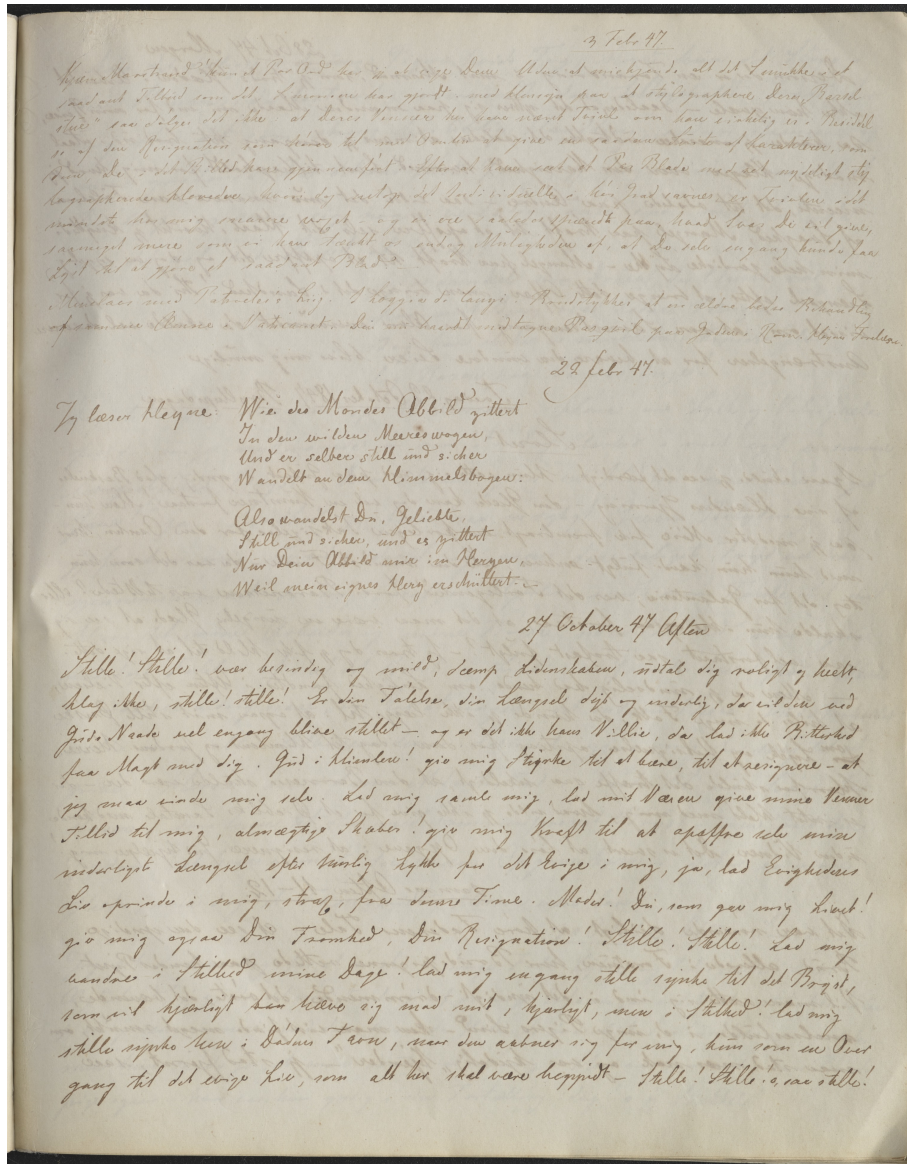
22 Febr 47.

Jeg læser Heyne¹:

Wie des Mondes Abbild zittert
In den wilden Meereswogen,
Und er selber still und sicher
Wandelt an dem Himmelsbogen:

Also wandelst du, Geliebte,
Still und sicher, und es zittert
Nur Dein Abbild mir im Herzen,
Weil mein eignes Herz erschüttert. –

¹ Fra Heinrich Heines Neue Gedichte, 1844.

3. Febr. 47

Herre Hartstendt Vorl. P. O. 2 has i et lige Deem Altes et erindrende, att det Loverskæde
sandt nok Tillid om det Loverskæde har gødt, med blivende paa et stiligaphens deru, Brest
lige" saa siges det ikke, at heres Loverskæde har sandt Tillid om sine i, vellyg. er, Brest
" I sin Begjæring saa siges det, med Omhu at give en en sandt Tillid af Loverskæde, om
den de i det i det have givet og givet al den sandt at Det Blode med det indlygt et
Loverskæde Loverskæde, som i sig selv det Loverskæde i her i det sandt, er i Loverskæde
indlygt her om, som i sig selv, og i det sandt Loverskæde paa, her i det sandt,
Loverskæde mere som i det sandt og sandt Loverskæde af, at de selv i sig selv har
Ligt det at give et sandt B. O.

Herre Hartstendt Vorl. P. O. 2 has i et lige Deem Altes et erindrende, att det Loverskæde
sandt nok Tillid om det Loverskæde har gødt, med blivende paa et stiligaphens deru, Brest
lige" saa siges det ikke, at heres Loverskæde har sandt Tillid om sine i, vellyg. er, Brest
" I sin Begjæring saa siges det, med Omhu at give en en sandt Tillid af Loverskæde, om
den de i det i det have givet og givet al den sandt at Det Blode med det indlygt et
Loverskæde Loverskæde, som i sig selv det Loverskæde i her i det sandt, er i Loverskæde
indlygt her om, som i sig selv, og i det sandt Loverskæde paa, her i det sandt,
Loverskæde mere som i det sandt og sandt Loverskæde af, at de selv i sig selv har
Ligt det at give et sandt B. O.

29. Febr. 47

Iz lesen klegen. Wie des Mondes Ablichtert
In der un-der Meereswegen,
Und er selber still und sicher
Wandelt an dem Mienmelswegen.
Also wandelt Du, Geliebte,
Still und sicher, und es glitzert
Vor dein Ablicht wie ein Klegen,
Weil mein eignes Herz erschittert.

27. Oktober 47 Aften

'Stille' 'Stille' var besindig og mild, seep Loverskæde, stotal sig vellyg og haelt,
kleg ikke, stille! stille! I sin Taleben, sin Lenge det og indlygt, da i det sandt
Gids. Naade vel en gang blive stille - og er det ikke heru, der her i det Brest
paa Maat med sig. Gids i Mienmelswegen! give mig stigeke til at have, til at aenigvise - at
ig mere vinder mig selv. Lad mig sandt mig, lad mig heru give mine Loverskæde
Tillid til mig, almighty Stube! give mig Kraft til at aflytte selu mine
indlygt Lengeke efter vintlig Lykke for det Lenge i mig, ja, lad Loverskæde
Loverskæde i mig, strog, fra Loverskæde Time. Madis! Si, som give mig Livet!
give mig ogsaa din Traumbid, din Resignation! 'Stille' 'Stille' Lad mig
vandre i Stille mine Dage! Lad mig en gang stille synde til det Brest,
som det indlygt her heru sig med mig, indlygt, mine i Stille! Lad mig
stille sigke heru i Loverskæde, som den arker sig for mig, heru som en Oer
gang til det Lenge heru, som alt her skal vare heppid - Stille! Stille! o, mine stille!